

PRAEFATIO BEATI RHENANI AD

rum mundo cōmunicare: Quāquā, ut ante testatus sum, sunt quaedam in hijs quæ me offendant. Sed formoso nōnunquam corpori omnibusque pulchritudinis numeris cōmendato, neuus aliquis turpiculus inest. Enim uero diuus Hieronymus in epistola ad Tranquillinū, cū Origenem propter eruditionem sic interdum legendum arbitratur, quomodo Tertullianum, Nouatum, Arnobium, Apollinariū, & nonnullos ecclesiasticos scriptores Græcos pariter & Latinos, ut bona eorum eligamus, uitemusque contraria, iuxta Apostolū dicentē, Omnia probate, quæ bona sunt tene, haud dubie significat etiā in Tertulliani libris quaedam inesse reprehendenda, præsertim in hijs (ut conijcio) quos de ecstasi conscripsit, qui hodie non extant, fortassis ab illis suppressi qui tranquillitati ecclesiæ consultū uolebant. nam (eodem autore) in septimo libro operis de ecstasi, Mōtani prophetiam pertinaciter asserit. Sed consiliū Hieronymi de legendo Origene, nos ad Tertullianū quoq; accōmodemus, sic huius bona recipientes ut mala respuamus. nam & hic (quod idem de Origene narrat) scripturas in multis bene interpretatus est, & prophetarū obscura differuit, & tam noui quā ueteris testamenti reuelauit maxima sacramenta. Porro cum nihil sit in gentilium literis uel tam prophanū uel tam obscenū quod nō magnifice æditum à Christianis legatur, cur tam uetustus autor qui primus inter Latinos sacris enarrandis manus est admolitus, & nascentem Christi doctrinam laboriosissimis scriptis adiuuare tentauit, supprimi de beat non uideo. Et quæ Christianismi perniciēs ex impuris quorundā ethnicorum libris oriatur, notius est quā ut hic sit indicandū. Nos certe ne quid tale hic accideret, uarijs modis occurrere studuimus. Non enim argumenta singulis libris & marginarias annotationes addidisse contenti, præter admonitiōē ad lectorem huius uoluminis quæ statim hic subdetur, in operis calce Definitiones ecclesiasticorū dogmatū adiecimus, ut si quid aliter à Tertulliano traditū legerit, ex eo libello sciat quid ab orthodoxis patribus in diuersis synodis sit statutum, quas cum omneis antecesserit Tertullianus, exceptis illis quatuor synodis Apostolicis quarū Acta meminerunt, minus mirandum est si sui seculi sit interdum opiniones secutus. Multū sanè ad huius nos autoris lectionē animare debet, quod diuus Cyprianus hunc suum magistrū uocauerit, nullū diem transmittens in quo non aliquid in huius opusculis legeret. Et Nepotianum celebrās Hieronymus à lectione Tertulliani cōmendat, cū inquit, Sermo eius per omne conuiuiū de scripturis aliquid proponere. Illud (aiebat) Tertulliani istud Cypriani: hoc Lactanti, illud Hilarij est. Idem ex damnato libro de Monogamia nō ueritus est Paulinū docere quomodo sancti sint qui de fidelibus idest baptizatis nascuntur, ut appareat prudentē lectorem etiā ex spinis rosam, & undecunq; profectū capere posse. Quid quod ex his libris quaedam in alijs autoribus castigari poterūt. Verbi gratia, Marcion

hæreticus

Neq; impimlg

Origenes

Timor conuulsiu
patru demoniorum

7⁰² fuerit coritia
sanna apostolorum

Cyprianus dixit Tertullianum suum esse magistrum